

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI.

V ponedeljek, dne 16. oktobra 1922, točno
ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela Union

KONCERT

pod vodstvom konservatorijskega ravnatelja
MATEJA HUBADA.

Pri koncertu sodeljujejo: g. Julij Betetto, operni
pevec (bas), ga. Dana Golia-Kobler (klavir) in pev-
ski zbor Glasbene Matice.

SPORED:

1. Lajovic: a) Bolest je kovač,
b) Pomladni spev, mešana zbora.
2. a) Dev: Svatba na poljani,
b) Kimovec: Izgubljeni cvet, mešana zbora.
3. Korngold: Pesem Pierota iz opere „Mrtvo mesto“ za
bas-solo s spremljevanjem klavirja.
4. Adamič: a) V snegu,
b) Če ti ne boš moj,
c) Ne maram tebe, mešani zbori.

ODMOR.

5. a) Wolf: Spev Weylin,
b) Michl: Peveu,
c) Hermann: Trije potniki, pesmi za bas-solo s
spremljevanjem klavirja.
6. a) Hatze: Oj Lazare,
b) Hatze: Čergo moja Čergice,
c) Anđel: Anko Ančice, narodne pesmi za mešani zbor.
7. a) Mokranjac: Kozar,
b) Binički: Divna noči,
c) Mokranjac: Rukovet srpskih narodnih pesmi (More
izvor vode), mešani zbori.

BOLEST JE KOVAČ.

Prevel: Fr. Finžgar.

A. Lajovic.

Bolest je kovač
za moje srce.
Na njenem ognjišču
mi strast gori.

Bolest pa nevsmiljeno
kuje srce,
dokler trdo ni
kakor jeklo kaljeno.

Vedno strašni vihar
v žrjavico srca
divje sopiha
in grozne plamene
pali mi besno.

Dobro kuje bolest!
Ne stare vihar
in mraz ne požge
in rja ne sne,
kar bolest je skovala

oooooooo

POMLADNI SPEV.

Prevel: Fr. Finžgar.

A. Lajovic.

Ko vijolice spet zacveto,
k cvetju tožno zaželi srce.
Moji duši je tako sladko,
kot rodilo bi se v njej nebo,
moji duši je tako sladko,
ker stezice moje rožice krase,
k cvetju tožno zaželi srce.

Blažen hodim mirno sred livad,
moje duše sanje so z menoj.
V meni spev se dviga lepih nad,
moje srce pije kelih zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak napoj.
Sanje moje duše so z menoj.

oooooooo

SVATBA NA POLJANI

C. Golar.

O. Dev.

Na poljani se v nedeljo
svatba pir piruje,
žarni rdeči mak se ženi,
s purpalo svatuje!
Oj to rajsko je veselje —
svatovščina živa;

slak na suhem ovsu jezdi,
s kelihom napiva.
Sinja rž se ziblje, klanja,
čmil je bas privlekel
in škrjanček svat zavriskal
v zrak se opotekel.

oooooooo

IZGUBLJENI CVET.

S. Gregorčičeve.

Dr. F. Kimovec.

Sinoči je pela ko slavček ljubo,
zakaj pa je danes rošno nje oko?
Sinoči cvetoča, rudeča ko kri,
zakaj pa jej danes obrazek blede?
Imela je vrtec, oj vrtec krasan.

Ko davi je vstala, bil cvet je obran.
Oh cvetje je rahlo, čez noč se ospe,
a žal je še meni, po njem o dekle!
Tja doli po polji pa stopa nekdo,
on cvet je potrgal, zdaj uka glasno.

MRTVO MESTO.

Poslovenil Petruška.

Korngold.

. . . Vse kar kraljica mu veli
zvesti Pierot rad stori . . .
Vse želje v veselje stremé mi nazaj,
ah, v plesu sem našel, sem zgubil svoj raj.
Ah, v plesu, kjer R. n
je v luni ognjen
priznal mi nje modrih oči sijaj,
priznal nje tr pet glasu:
ostani, ne pojdi od tu
obvari si srečo, domúči svoj kraj
vse želje v veselje streme mi nazaj.
Čar mi daljave v duši je ogenj zažgal,
čar me je plesa vabil, glumec postal.
Zdaj krasno dohitite
v solzah jo poljubite.
Beda, glad, sreča slaj
je usoda glumca vekomaj.
Vse želje v veselje stremé mi nazaj.

oooooooo

V SNEGU.

S. Jenko.

E. Adamič.

Hribi še beli so,
rože še ne cveto,
kmal' bo pomlad prišla,
rože bo slicala.

Samo moje srce,
žalostno bodé še,
zanj več pomladi ni,
zanj več veselja ni.

oooooooo

ČE TI NE BOŠ MOJ . . .

Narodna.

E. Adamič.

Če ti ne boš moj,
pa nobeden ne bo,
pa me ledik nesite
v to črno zemljo.

Ta črna zemlja
bo pa postelj moja;
tam bom tiho ležala
jaz dekle sama

oooooooo

NE MARAM TEBE.

Narodna.

E. Adamič.

Ne maram tebe,
k' nimaš hiše svoje.
Še polž ima hišo,
le ti si brez nje.
Poplačaj dolge,
potlej pridi po mé.
Pa hišco sezidaj,
da spatí bo kje.

SPEV WEYLIN.

Poslovenil Albrecht.

H. Wolf.

Ti si Orplid, moj dom!
ki v dalji sijej;
z morja duhti tvoj solčni breg
meglo v višave
in bogovom lice mije.

Voda prastarih vali
ljubko te dete boža'o;
pred tvojim božanstvom kralji
se klanjajo in te obkrožajo.

PEVCU.

F. Prešeren.

J. Michl.

Kdo zna noč temno razjasnit',
ki tare duha!
Kdo ve kragulja odgnati,
ki kljuje srce od zore do mraka,
od mraka do dne!
Kdo uči izbrisat 's spomina nekdanje dni,
brezup prihodnjih odvzet 'spred oči,
praznoti vbežati, ki zdaj me mori!
Kako bit, hočeš poet,
in ti pretežko je v prsih nosit'
al' pekel, al' nebo!
Stanu se svojega spomni,
trpi brez miru!

oooooooo

TRIJE POTNIKI.

Poslovenil Pugelj.

K. Hermann.

Šlo potnikov je troje
po cesti skozi mrak,
z besedo to in to je:
kvartajmo zinil vsak!
In prvi dé v zavzetji:
»Pa morda za denar?
Oglasi pa se tretji:
»Za celi svet makar!
Najmlajši solnce samo
kot maja dan vesel,
je vrgel srce damo
in z glasnim smehom del:
»Jaz nimam druge želje,
izbral svoj del sem sam,
ime mi je veselje,
Juhej! Dovolj imam!

In drugi bled v obličje,
govoril je za njim:
»Bahanje to za nič je,
zasé se ne bojim!
Ni, mar mi marsiktero
in tvoje ne srcé,
glej križev desetero,
jaz znam, jaz sem gorje!
A tretji tiho zase
je skrival zloben smeh.
Ozrl je na oba se:
»Do, olj mi žal le teh!
Z menoj gre kdor je potr
in moj uspeh je večer.
Triumpf As! Ker jaz sem smrt!

oooooooo

OJ LAZARE.

Srbska narodna.

J. Hatze.

Oj, Lazare, na vodi vozare.
Pod gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
s jasena osa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

Čuvaj broda, ne prevezi koga
Pod gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
s jasena rosa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

Sinoć nam je odbegla devojka.
'od gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
s jasena rosa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

oooooooo

»ČERGO MOJA ČERGICE.«

(Srbska narodna.)

J. Hatze.

Venac slave ciganske,
porodica čila,
na najvećoj studeni,
kočoperna bila!

Kad zaveja snegovi,
ja po snegu gacam,
a kad sine proljeće,
a ja se razbacam.

oooooooo

ANKO, ANČICE!

(Hrvatska narodna.)

A. Anđel.

Zn, zn, cincirlin,
cincirlin, cin, cin!
Haj, haj!
Oj, devojko,
devojčice,
Anko, Ančice,
dušo i srce,
dodji do mene
sedi kraj mene,
dodji do mene,
i poljubi me!
La, la! Ah,
što sam ti učinio?
Anko, Ančice,

dušo i srce,
dodji do mene,
sedi kraj mene,
dodji do mene
i poljubi me!
Ako sam te poljubio,
Anko, Ančice,
dušo i srce,
dodji do mene,
sedi kraj mene,
dodji do mene
i poljubi me!
Haj, haj!
Haj, haj! cin, cin!

oooooooo

KOZAR.

(Makedonska narodna.)

St Mokranjac.

Ajdede!
Odtud ide ludo
Mlado neženjeno,
Kapata mu od jazovec,
Opinci mu od rešeto,
Pravo preči u selo
Ajdede!

Cenile go seljani
Bili malo bil' mnogo,
Cenile go kozara.
Ajdede!

Cenile go seljani,
Ajde, davaše mu goveda,
Neće momče goveda,
Davaše mu kozice,
Oće momče kozice.
Ajdede!

Birale go svi seljani,
Birale go za kozara,
Dadoše mu tri kozice.
Tri otera, dve dotera,
Pa se čudi, koja nema, koja de.

Popela se kozica
Na dva, na tri glogovca,
Pade koza te umre,
Stade momče, da reve:
Lelele, lelele, kozice,
Moja vita rogušo!

Ci! ci! ci! kozice,
Moja vita rogušo!
Kad jo tebe nakormim,
Čebar mlako nadojim,
Te svi momci raranim
Lelele!

DIVNA NOĆI

St. Binički.

Divna noći, divna ti je draga moja.
Nad glavom joj se pero vije tica noja,
pod grlom joj niz bisera.
Moj biseru, gilo slaće moj sećeru

SRPSKE NARODNE PESMI IZ STARE SRBIJE I MAKEDONIJE.

VII. rukovet

Mokranjac.

I.

More, izvor voda
izvirala,
of, more of!
Izvor voda
izvirala.

More nad izvorom
moma stoje,
of, more, of!
na izvor se
ogledala,
sas lice se
razgovara:

More lele lice,
belo lice,
of, more, of!
kak sam bela
i rumena,
ošte da sam
crnooka?

Mere, pusta slika
na Stojanku,
of, more, of!
zemala bi
ja Stojana.

II.

Ajde, koj ti kupi
kulanče to,
koj ti kupi
kulanče, haj!
Haj, haj, haj!
kulanče to,
de džidi de,
kulanče to?

Ajde mi ga kupi,
ludo mlado,
ludo mlado

neženjeno.
Haj, haj, haj!
ludo mlado,
de džidi de,
neženjeno.
Ajde, koj ti kupi
svilen fustan,
koj ti kupi
svilen fustan?
Haj, haj, haj?
ludo mlado,
de džidi de!
neženjeno.
Ajde, koj ti kupi
svilen fustan?
haj, haj, haj?
ludo mlado,
de džidi de!
neženjeno!

III.

Oj! Što li mi je,
mila le majko
i drago,
mlad aramija,
stara majko,
da odam?

IV.

Posejo dedo
golemata njiva,
iha!
danga langa,
danga langa,
golemata njiva!
Ej, gorom dinje,
dolom lubenice,
Ej, navadi se,
Ergen momče mlado,
iha!
danga langa,
danga langa,
dedova vunuka.

V.
 Varaj, Danke,
 gizdava devojko! of!

Sedi Danka
 na visoki čardak,
 u ruči vu
 šimšir je gledalo.

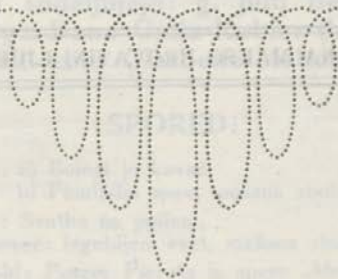
Načeslja se
 Danka ogleda se.

Izgovara
 Dankina ta strina.
 Varaj, Danke,
 gizdava devojko!
 varaj, Danke, varaj!

V ponedeljek, dne 16. oktobra 1922, točno
 ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela Union

KONCERT

pod vodstvom dirigenta in ravnatelja

Pri koncertu bodo nastopili: operni
 pevci: ...

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...

SRPSKE NARODNE PESMI IZ STARE SRBIJE I MAKEDONIJE

VI

1919

TISKARNA MAKSO HROVATIN, LJUBLJANA.

Moje tebe ljub,
bela lica,
či, gori, ot
kaj sam tebe
i ljubim,
ostaj da tebe
vselej

Moje, moja mila
na Srbinu
či, moja, off
romila in
in Srbinu

Ajde, ko ti kupa
kupača in
ko ti kupa
kupača in
kupača in
kupača in
kupača in

Ajde, ko ti kupa
kupača in
kupača in
kupača in

Moje tebe ljub,
bela lica,
či, gori, ot
kaj sam tebe
i ljubim,
ostaj da tebe
vselej

IV
Dvoje tako
golema ot
lila!
Duga luga,
Duga luga,
kupača in
či, gori, ot
kaj sam tebe
i ljubim,
ostaj da tebe
vselej

